

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832714224/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Naar de var sammen, og hun var mest livlig, fortalte og spurgte, kunde hun med ét, naar han gik blot den mindste Kjende over et Bekendtskabs snævre Rettigheder, blive taus og urørlig; saadan som hun kunde blive det, naar hendes Blik paa en Gang blev tomt og uden Deltagelse, og hun lænede sig tilbage i sin Stol med Skuldrene lidt skudt op og Hovedet paa Siden paa den stolte Hals. Hun saa ikke og hørte ikke.

Hun stod under Schønaichs mest brændende Ord, helt ligegyldig, og hørte ikke, studerede blot de Maagers Navnechiffer paa sin Elfenbensvifte.

Men til saadanne Tider laa der noget som Kamp i Luften; Schønaich vendte sig helt fra hende og talte kun til de andre. Men hans Ord blev æggende med Dobbeltklang og Underforstaaelser, og han kæmpede just for at binde netop den, han lod, som han ikke saa mer.

Og oftest lykkedes det. Thi Schønaich forstod at tale. Han havde set meget, læst mer end de fleste og oplevet en Del. Saa havde han en egen, stærkt personlig Maade at tale paa, malende, i korte, varme Sætninger, der kunde stige og stige og tage Fart og Fart — for saa igen at glide ud og dø hen i en underlig vag Distraktion, og den, som talte, var pludselig saa langt borte fra sine Ord, træt og uinteresseret. Og han greb Billederne, kraftige og farverige